

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 64 / 2013

privind soluționarea contestației depusă de

S.C .X. SA din .X., județul .X., înregistrată la Agenția Națională de
Administrare Fiscală - Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub
nr.907038/03.07.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Autoritatea Națională a Vămilelor prin adresa nr..X./02.07.2012 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/03.07.2012 asupra contestației formulată de **S.C .X. SA** cu sediul în .X., B-dul .X., nr.X, Pavilion X, județul .X., Cod unic de înregistrare RO X.

S.C .X. SA contestă Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.- /20.06.2012 și procesul verbal de control nr..X./20.06.2012 emise de Autoritatea Națională a Vămilelor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei taxă pe valoarea adăugată;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În raport de data comunicării sub semnătură a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1, respectiv **20.06.2012**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Autoritatea Națională a Vămilelor la data de **20.07.2012**, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul registratură pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) litera c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se în anexa 1 la poziția X din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3565/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C .X. SA**.

I. În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

Prin adresa nr..X./19.07.2012, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/23.07.2012, **S.C .X. SA**, dorește ca, în termen legal, să completeze argumentele juridice formulate prin contestația fiscală nr..X./26.06.2012 referitoare la netemeinicia și nelegalitatea deciziei de regularizare și procesului verbal, motiv pentru care, în temeiul art.208 alin.1 din Codul de procedură fiscală, societatea a decis să formuleze o cerere de renunțare la soluționarea contestației fiscale nr..X./26.06.2012.

Prin adresa nr..X./19.07.2012 înregistrată la Autoritatea Națională a Vămilelor sub nr..X./20.07.2012, contestatoarea formulează o nouă contestație, prin care solicită:

1. Anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.- /20.06.2012, prin care organele vamale au stabilit în sarcina societății obligații de plată suplimentare în sumă totală de .X., RON, reprezentând:

- taxe antidumping în sumă de .X. RON;

- majorări și penalități de întârziere aferente taxelor antidumping și compensatorii în sumă de .X. RON;
- taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. RON;
- majorări și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. RON;

2. Anularea Procesului verbal de control nr..X./20.06.2012, care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-/20.06.2012.

3. Exonerarea societății la plata sumei de .X., lei impusă prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/20.06.2012.

Contestatară arată că în perioada supusă controlului, societatea a efectuat un număr de X operațiuni de import/punere în liberă circulație de biodiesel. .X. a achiziționat cu bună credință biodiesel de la o companie cu sediul în Elveția – .X. AG, care la rândul său achiziționa biodiesel de la un producător de produse energetice stabilit în Canada - .X. INC, pe care ulterior îl revindea către .X..

Astfel, biodieselul a fost expedit din Canada de către .X., urmând să fie importat /pus în liberă circulație în România de .X..

La momentul importului/punerii în liberă circulație, societatea a declarat că biodieselul se încadrează la pozițiile tarifare ce se regăsesc în Tariful vamal al României la Capitolul 38 – Produse diverse ale industriei chimice, grupa 38.24 – Produse ale industriei chimice sau ale industriilor conexe nedenumite și necuprinse în altă parte, și respectiv codul tarifar 3824.90.91 – esteri monoalchilici de acid gras, cu un conținut de esteri de minimum 96,5% din volum – biodiesel tip FAME 100, iar în baza certificatelor de origine nepreferențială Canada primite de la .X., societatea a plătit taxe vamale la import de 6,5% corespunzătoare biodiesel-ului de origine nepreferențială Canada.

Societatea nu a plătit la momentul importului taxe antidumping (care variau între 0 și .X. EUR/1000 kg biodiesel) și taxe compensatorii care variau între .X. EUR/1000 kg biodiesel și de X EUR/1000 kg datorate pentru importul /punerea în liberă circulație de biodiesel de origine nepreferențială SUA, întrucât documentele comerciale indicau faptul că biodieselul achiziționat de societate este de origine nepreferențială Canada.

Contestatară arată că la momentul emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-/20.06.2012, organele vamale de control nu dețineau nicio probă legală față de situația de fapt dovedită de societate la momentul depunerii declarațiilor vamale

(țara de origine a biodiesel este Canada) și să demonstreze că aceasta ar fi S.U.A, astfel că, actele de impunere se bazează pe simple afirmații ale organelor vamale, iar nu pe probe legale, pertinente și concludente, fapt ce denotă nelegalitatea vădită a actelor de impunere.

.X. a dovedit faptul că țara de origine a biodieselului importat este Canada, în baza unor certificate de origine nepreferențiale perfect valabile și producătoare de efecte juridice.

Contestatară invederează că în conformitate cu art.65 alin.1 din Codul de procedură fiscală, *“contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”*, iar potrivit art.26 alin.1 din Codul Vamal Comunitar, coroborat cu art.47 și art.218 din Regulamentul (CEE) nr.2454/93 din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar:

“Legislația vamală sau alte dispoziții comunitare care reglementează domeniul specifice pot prevedea că originea mărfurilor să fie justificată prin prezentarea unui document.”

“Atunci când originea unei mărfi este sau trebuie dovedită la import prin prezentarea unui certificat de origine, acest certificat trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să fie întocmit de o autoritate sau organism abilitat în acest scop de către țara emitentă;
- b) să conțină toate datele necesare pentru identificarea produsului la care se referă, în special:
  - numărul de colete, natura lor, mărcile și numerele coletelor;
  - tipul de marfă;
  - greutatea brută și netă a mărfi, aceste date putând fi totuși înlocuite cu alte date, cum ar fi numărul sau volumul, atunci când marfa este supusă unor modificări considerabile de greutate pe durata transportului sau când greutatea sa nu poate fi apreciată sau când identificarea se realizează în mod normal prin alte caracteristici de acest fel;
  - numele expeditorului;
- c) să certifice fără nici un dubiu că marfa respectivă este originară dintr-o anumită țară. “

“Declarația vamală pentru punerea în liberă circulație este însoțită de următoarele documente:

d) *documentele necesare pentru aplicarea unui regim tarifar preferențial sau a altor măsuri de derogare de la regimul de drept comun aplicabil mărfurilor declarate. “*

Referitor la impunerea vădit nelegală a societății, deopotrivă, atât la plata taxei antidumping, cât și la plata taxei compensatorii pentru același produs importat, contestatara aduce următoarele argumente:

În ceea ce privește taxa antidumping, contestatara invocă dispozițiile art.1 alin.1 și alin.2 din Regulamentul (CE) nr.1225/2009 din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, unde se stipulează:

“Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Comunității cauzează un prejudiciu.

Se consideră că un produs face obiectul unui dumping atunci când prețul său de export către Comunitate este mai mic decât prețul comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru produsul similar în țara exportatoare“.

Iar, în conformitate cu dispozițiile art.14 alin.1 din același act normativ comunitar:

“ (...) Nici un produs nu poate fi supus în același timp taxelor antidumping și taxelor compensatorii pentru a remedia o situație care rezultă în urma unui dumping sau a acordării unei subvenții la export“.

În ceea ce privește taxa compensatorie, contestatoarea invocă art.1 alin.1 din Regulamentul (CE) nr.597/2009, unde se precizează:

“O taxă compensatorie poate fi impusă pentru a compensa orice subvenție acordată, direct sau indirect, la fabricarea, producția, exportul sau transportul oricărui produs a cărui punere în liberă circulație în Comunitate cauzează un prejudiciu“, precum și prevederile art.24 alin.1 din același act normativ menționat mai sus, unde se stipulează:

“ (...) Nici un produs nu poate fi supus în același timp taxelor antidumping și taxelor compensatorii pentru a remedia o aceeași situație care rezultă din dumping sau din acordarea unei subvenții la export“.

În consecință, contestatara susține că inspectorii vamali au dispus impunerea societății la plata ambelor categorii de taxe pentru fiecare din produsele importate de către societate, fără a avea nici un suport probatoriu de fapt care să susțină aplicarea acestor măsuri antidumping sau compensatorii,

în totală contradicție cu prevederile exprese ale Regulamentului nr.1225/2009 și nr.597/2009 care interzice aplicarea ambelor taxe asupra aceluiași produs.

Contestatară mai arată că organele competente s-au limitat să stabilească țara de origine (pretinsă a fi SUA), fără a merge mai departe în cercetările efectuate și să stabilească cauza care a determinat apariția diferenței de valoare/preț a produselor importate și care ar fi impus necesitatea impunerii societății importatoare la plata taxei antidumping sau a taxei compensatorii.

Referitor la modalitatea greșită de calcul a cuantumului taxei antidumping și a taxei compensatorii impuse la plată, contestatară motivează următoarele:

Contestatară învederează că, **în ceea ce privește cuantumului taxei antidumping**, potrivit art.1 alin.2 din Regulamentul 599, nivelul taxei antidumping definitive aplicabil produselor descrise la alineatul (1) și fabricate de societățile menționate în continuare este după cum urmează:

Societatea	Nivelul taxei antidumping EUR/tonă net	Codul adițional TARIC
X	X	A933
X	X	A934
X	X	A935
X	X	A936
X	X	A937
X	X	A939
X	X	a se vedea anexa
X	X	A999

De asemenea, **în ceea ce privește taxa compensatorie**, în conformitate cu dispozițiile art.1 alin.2 din Regulamentul nr.598, nivelul taxei compensatorii definitive aplicabil produselor descrise la alineatul (1) și fabricate de societățile menționate în continuare este după cum urmează:

Societatea	Nivelul taxei compensatorii EUR/tonă net	Codul adițional TARIC
X	X	A933
X	X	A934
X	X	A935
X	X	A936
X	X	A937
X	X	A938
X	X	A939
X	X	a se vedea anexa
X	X	A999

În consecință, contestatara susține că atât nivelul taxei antidumping definitive, cât și nivelul taxei compensatorii aplicabil biodieselului se stabilește în funcție de societățile care au fabricat biodieselul.

În funcție de producătorul din SUA, nivelul taxei antidumping EUR/tonă net variază de la 0 la EUR .X./EUR/1000 KG biodiesel, iar nivelul taxelor compensatorii EUR/tonă net variază de la EUR .X. la EUR .X. .

Prin urmare, contestatara arată că nu este suficientă stabilirea țării de origine a biodiesel, ci este obligatorie identificarea și menționarea numelui producătorului de biodiesel din SUA. Determinarea numelui producătorului reprezintă factorul determinant pentru calcularea legală și corectă a sumelor impuse de organele de control.

Contestatara consideră că raționamentul organelor vamale este profund nelegal și netemeinic, neavând nici un suport în textul regulamentelor invocate, având în vedere că:

- Pe de o parte, Regulamentele nr.598 și nr.599 instituie un nivel variabil al taxelor, corespunzător anumitor produse fabricate de anumiți producători SUA, în funcție de acel producător identificat se calculează cuantumul final al taxelor

datorate de către un anumit importator, iar nu un nivel fix, indiferent de producător, astfel cum în mod greșit menționează organul vamal;

- Pe de altă parte, existența nivelului variabil al taxelor, implică, în mod normal și logic, necesitatea stabilirii prealabile a unei situații de fapt, respectiv stabilirea originii produsului importat în funcție de producător, iar nu numai în funcție de originea biodiesel, cum în mod nelegal au procedat organele vamale.

Lipsa stabilirii originii fabricației biodiesel din statul de origine, respectiv societatea producătoare, a condus în mod direct și nemijlocit și la caracterul aleatoriu și nelegal de stabilire a cuantumului taxelor datorate de către societate.

Contestatară consideră că în mod greșit organele vamale au apreciat că societatea ar datora dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Contestatară învederează că în perioada în care a efectuat operațiunile de import deținea certificatul de amânare de la plata în vamă a TVA nr..X. /24.12.2008 care era valabil pentru operațiunile de import cu punere în liberă circulație de bunuri pe teritoriul României pentru perioada 01.01.2009 - 31.12.2009 și certificatul de amânare de la plata în vamă a TVA nr..X. /23.12.2009 valabil pentru operațiunile de import cu punere în liberă circulație de bunuri pe teritoriul României pentru perioada 01.01.2010 -31.12.2010.

De asemenea, în perioada controlului, .X. deținea certificatul de amânare de la plata în vamă a TVA nr..X. /30.12.2011 valabil pentru operațiunile de import cu punere în liberă circulație de bunuri pe teritoriul României pentru perioada 01.01.2012 – 31.12.2012.

Totodată contestatară invocă dispozițiile art.157, alin.(3) și alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.81 alin.(3) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, susținând că contravaloarea TVA stabilită suplimentar la plată de organele de control prin decizia de regularizare contestată, se înregistrează concomitent atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă în decontul de TVA, astfel încât aceasta nu trebuie plătită efectiv de .X. la bugetul de stat și drept urmare societatea nu putea datora accesorii aferente acestor sume.

Contestatară susține că taxa pe valoarea adăugată datorată la import de .X. este deductibilă în totalitate, astfel s-ar încălca o serie de principii consacrate în jurisprudența Curții Europene de Justiție în materie de TVA.

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.1844/2005 privind promovarea utilizării biocarburanților și a altor carburanți regenerabili pentru transport, cu modificările și completările ulterioare, .X. a importat biodiesel pentru a fi amestecat în componența carburanților (motorină) în antrepozitul fiscal.

Contestatară arată că biodieselul a fost declarat la momentul importului la codul tarifar 3824.90.91 corespunzător produselor energetice accizabile așa cum sunt definite în titlul VII din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Contestatară consideră că întrucât amestecul dintre biodiesel și motorină a fost efectuat în antrepozitul fiscal operat de Romepetrol, aceasta beneficia la momentul importului de scutirea de la plata TVA prevăzută la art.144, alin.(1), lit.a), pct.8 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatară susține că organele de control au utilizat un curs de schimb valutar greșit și au calculat în mod eronat majorările de întârziere.

Contestatară motivează că cursurile de schimb care se folosesc pentru conversie sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene în penultima zi lucrătoare a lunii anterioare lunii în care se utilizează.

În conformitate cu art.201 alin.(1) din Codul Vamal Comunitar, pentru operațiunile de import efectuate de societate, datoria vamală a luat naștere prin punerea în liberă circulație a biodiesel.

Astfel, contestatară arată că pentru determinarea în RON a taxelor antidumping și compensatorii, organele de control ar fi trebuit să utilizeze cursul valutar publicat în penultima zi lucrătoare a lunii anterioare lunii în care societatea a efectuat operațiunile de import, respectiv, cursul de schimb valutar valabil în perioada 2009 -2010, așa cum a fost publicat pe site-ul Autorității Naționale a Vămilelor.

Prin utilizarea cursului de schimb valutar eronat, organele de control au impus în sarcina societății plata unei sume de .X., lei reprezentând taxe antidumping și compensatorii, în locul sumei de .X. lei, în cazul în care organele de control ar fi utilizat cursul de schimb corect, impunând în mod nelegal societatea la plata unei sume suplimentare de .X. lei.

În ceea ce privește modalitatea eronată de calcul a cuantumului dobânzilor, contestatară invocă prevederile art.I, pct.10 și a art.III, alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, arătând că începând cu data de 1 iulie 2010, nivelul dobânzilor de

întârziere a fost diminuat de la 0,10% pentru fiecare zi de întârziere la 0,05% pentru fiecare zi de întârziere, urmând ca începând cu data de 01.10.2010, acesta să fie stabilit la nivelul de 0,04%.

Contestatară susține că organele de control au dispus aplicarea greșită a prevederilor legale menționate mai sus, aplicând majorări de întârziere de 0,1% pentru perioada 1 iulie 2010 – 31 iulie 2010, stabilind în sarcina societății sume de plată suplimentare în cuantum total de .X. RON.

Față de cele arătate, contestatară atașează la dosarul cauzei, Anexa 9, calcul taxelor antidumping și compensatorii, precum și al majorărilor și penalităților de întârziere considerând cursul de schimb valutar în vigoare la momentul în care societatea a efectuat operațiunile de import și nivelul dobânzii de întârziere de 0,05% aplicabil pentru perioada 1 iulie 2010 – 31 iulie 2010.

Referitor la aspectele de ordin procedural, contestatară aduce în susținerea cauzei, următoarele argumente:

- încălcarea prezumției de bună credință a societății în desfășurarea activității de import cu respectarea condițiilor pentru a beneficia de un tratament avantajos din perspectiva regulilor de origine;

- încălcarea flagrantă a dreptului la apărare al societății, necomunicarea documentelor care au stat la baza emiterii actelor de impunere;

- atașarea la procesul verbal de documente în limba engleză și argumentarea motivelor de fapt și a temeiului de drept prin regulamente și texte de lege eronate. Regulamentele comunitare nr.598 și nr.599 din 2012, menționate în cuprinsul actelor de impunere nu erau în vigoare și nu puteau fi aplicabile în cazul societății întrucât cele 10 operațiuni de import biodiesel din Canada au fost efectuate în perioada 2009 -2010. Referitor la Regulamentul (CEE) nr.2913/1992, la care face referire organul vamal, contestatară susține că acesta nu a fost niciodată în vigoare întrucât nu a fost publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, și drept urmare nu a produs efecte juridice.

- .X. nu a beneficiat de dreptul de a fi ascultat, încălcarea principiului publicității și egalității armelor, invocă în acest sens, art.7 alin.(1) și alin.(2) și art.9 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, care prevede:

“Art.7 Rolul activ

(1) Organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată

organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz. “

Art.9

“(1) Înaintea luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.”

În consecință, pentru toate aceste motive, contestatara solicită admiterea contestației, anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./20.06.2012 și a Procesului verbal de control nr..X./20.06.2012 și exonerarea societății de la plata sumei totale de .X., lei reprezentând taxe antidumping și compensatorii, TVA și majorări și penalități de întârziere.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./20.06.2012 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./20.06.2012, organele de control vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale, au constatat următoarele:

Obiectul controlului l-a constituit verificarea originii nepreferențiale declarate în vamă pentru mărfurile aferente declarațiilor vamale de punere în liberă circulație cuprinse în anexa nr.1 la prezentul proces verbal.

Inițierea verificărilor au fost efectuată în baza rezultatelor Misiunii OLAF, întreprinse în Canada în aprilie 2012 și comunicate Autorității Naționale a Vămirilor prin adresa nr..X./23.05.2012.

În perioada controlată, iunie 2009 – octombrie 2010, S.C .X. SA a depus un număr de 10 declarații vamale solicitând regimul vamal de punere în liberă circulație pentru produsul “biodiesel“, declarând la întocmirea formalităților vamale originea nepreferențială Canada. Produsul biodiesel a fost clasificat la codul tarifar 3824.90.91 din nomenclatura combinată (NC). Aceste loturi de mărfuri au fost transportate din portul Canadian X în portul .X. cu următoarele nave: X.

Produsul biodiesel a fost achiziționat de la firma canadiană .X. X Toronto prin intermediul societății .X. X ELVEȚIA.

Prin Regulamentele (CE) nr.193/2009 și 194/2009, Comisia Europeană a instituit începând cu 11 martie 2009, taxe antidumping și compensatorii provizorii, pentru importul produsului biodiesel (3824.90.91 – CN) având originea SUA, iar ulterior prin Regulamentele (CE) nr.598 și 599 din 2009,

începând cu 11 iulie 2009, au fost impuse taxe definitive antidumping și compensatorii pentru importul de biodiesel având originea SUA.

Conform regulamentelor comunitare nr.598 și 599 din 2009, în vigoare la data declarațiilor vamale, la importul de biodiesel (3824.90.91 –CN), având originea SUA, în țările membre UE (inclusiv România), trebuiau percepute cu titlu definitiv taxe antidumping de .X. euro/1000 kg și compensatorii de .X. EURo/1000 kg.

După intrarea în vigoare a acestor regulamente comunitare, care au introdus taxele antidumping și compensatorii, Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene (denumit OLAF) a constatat un risc de eludare a acestor măsuri, în special prin creșterea importurilor în țări membre ale UE din Canada, stat vecin SUA, care depășesc capacitățile de producție de biodiesel din această țară, astfel existând suspiciunea că aceste importuri de biodiesel sunt în realitate de origine SUA.

Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene, bazându-se pe datele obținute în activitatea proprie de investigații, a lansat în luna iunie 2010 o misiune în Canada, pentru clarificarea acestor suspiciuni și stabilirea originii reale a importurilor de biodiesel în țările membre UE, din această țară, în conformitate cu Acordul privind cooperarea și asistența reciprocă în domeniul vamal dintre Comisia Europeană și Canada, publicat în JO L 7/98.

Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada, (denumită CBSA, pe baza datelor furnizate de Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene, în cursul misiunii din iunie 2010, a inițiat o anchetă cu privire la originea reală a unor cantități de biodiesel exportat din Canada în țările membre UE, de către firma .X. Company Inc., în perioada martie 2009 – august 2010, suspectate a fi în realitate de origine SUA.

Rezultatele anchetei au fost comunicate de către Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada, în cadrul misiunii pe care Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene a efectuat-o în Canada, și sunt cuprinse în documentul final încheiat de părți "Agreed Minutes", anexa III la procesul verbal de control, unde se menționează fără echivoc originea SUA a biodiesel exportat din Canada în UE, de către compania .X..

Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada pentru a obține datele puse la dispoziție a investigat companiile implicate în importul din SUA și exportul în UE (de comerț, transport și de depozitare) de biodiesel și au stabilit pe baza documentelor de la aceste surse precum și din propriile evidențe, originea SUA a acestor produse.

S-a constatat faptul că biodieselul a fost importat din SUA și depozitat în rezervoare (tancurile) companiei IMTT - X., amplasate în portul Quebec, unde au ajuns cu diferite mijloace de transport, dar în cea mai mare parte prin trenuri –cisterne.

Pentru fiecare transport de biodiesel din SUA care a fost importat în Canada de către .X., s-a întocmit declarația vamală de import unde s-a declarat că produsul este de origine SUA, a fost făcută conexiunea dintre fiecare declarație vamală de import și rezervorul corespunzător de depozitare administrat de IMTT.

Compania .X. a închiriat pe perioada menționată, șase rezervoare de la IMTT nr.1,2,5,7,8, și 27. Din evidențele IMTT a fost făcută legătura pentru majoritatea navelor, între biodieselul importat și rezervorul în care a fost depozitat, precum și între rezervorul de stocare și nava pe care acesta a fost ulterior încărcată pentru export, (reexport) în UE –România. După analize detaliate privind legătura dintre documentele disponibile (declarații vamale, documente de transport pe calea ferată, de depozitare IMTT, s-a stabilit că toate loturile de biodiesel exportate de .X. în România sunt de origine SUA.

Astfel, conform prevederilor art.24 din Regulamentul (CE) 2913/1992 produsul biodiesel exportat de firma .X. din Canada în România și-a menținut originea nepreferențială SUA.

Așa cum rezultă din documentul întocmit de către OLAF și autoritățile vamale din Canada, toate exporturile de biodiesel efectuate de .X. în UE – România, sunt de origine SUA și nu pot fi considerate de origine Canada la întocmirea formalităților de import.

La stabilirea obligațiilor vamale, organele de control vamal au avut în vedere Regulamentele (CE) nr.193/2009 și nr.194/2009, art.24 din Regulamentul (CE) 2913/1992, art.20, art.21 din Regulamentul (CE) nr.515/1997 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol, art.9 din Regulamentul (CE) nr.1073/1999, art.60 din Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr.7521/2006, art.139 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.78, art.199, art.201, alin.(1), alin.(3) din Codul Vamal Comunitar și art.100 alin.(5), alin.(6) din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României.

Potrivit certificatelor nr..X. /24.12.2008 și nr..X. /23.12.2009 de amânare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată în baza prevederilor art.157 alin.4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările

ulterioare, S.C .X. SA a beneficiat în cursul anilor 2009 și 2010 de amânare de la plata TVA în vamă.

Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/20.06.2012 emisă de Autoritatea Națională a Vămile, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale, organele de control vamal au calculat în sarcina contestatarii obligații vamale în suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei taxă pe valoarea adăugată;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere la taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Pentru neplata la termen a taxelor antidumping, taxei compensatorii și taxei pe valoarea adăugată aferentă au fost calculate majorările și penalitățile de întârziere până la data de 20.06.2012 în temeiul art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de .X. lei reprezentând:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere la taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei taxă pe valoarea adăugată;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Cauza supusă soluționării este dacă contestatara datorează această sumă constând în taxe antidumping/compensatorii, T.V.A precum și accesoriile aferente în condițiile în care organul vamal nu a aplicat cursul de schimb valutar publicat în penultima zi lucrătoare a lunii anterioare lunii în care societatea a efectuat operațiunile de import, iar pentru

accesorii a fost aplicat eronat procentul de 0,1%/zi până la data de 31.07.2010 și nu până la data de 30.06.2010.

În fapt, din actele existente la dosarul cauzei rezultă că prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/20.06.2012 au fost stabilite în sarcina contestatarei obligații vamale în sumă totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei taxă pe valoarea adăugată;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere la taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, pentru produsul biodiesel achiziționat în perioada iunie 2009 – octombrie 2010 de la firma canadiană .X. INC., X, Toronto prin intermediul societății .X. X ELVEȚIA.

Prin contestația formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-/20.06.2012, contestatara susține că *“organele de control au utilizat un curs de schimb valutar greșit, motivând că ar fi trebuit să utilizeze cursul valutar publicat în penultima zi lucrătoare a lunii anterioare lunii în care societatea a efectuat operațiunile de import, respectiv, cursul de schimb valutar valabil în perioada 2009 -2010, așa cum a fost publicat pe site-ul Autorității Naționale a Vămiror.*

Prin utilizarea cursului de schimb valutar eronat, organele de control au impus în sarcina societății plata unei sume de .X.,50 lei reprezentând taxe antidumping și compensatorii, în locul sumei de .X. lei, în cazul în care organele de control ar fi utilizat cursul de schimb corect, impunând în mod nelegal societatea la plata unei sume suplimentare de .X. lei.

Referitor la accesorii, contestatara invocă prevederile art.I, pct.10 și a art.III, alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, arătând că începând cu data de 1 iulie 2010, nivelul dobânzilor de întârziere a fost diminuat de la 0,10% pentru fiecare zi de întârziere la 0,05% pentru fiecare zi de întârziere, urmând ca începând cu data de 01.10.2010, acesta să fie stabilit la nivelul de 0,04%.

Organele de control au aplicat greșit prevederile legale menționate mai sus, calculând majorări de întârziere de 0,1% pentru perioada 1 iulie 2010 – 31

iulie 2010, stabilind astfel în sarcina societății sume de plată suplimentare în cuantum total de .X. RON”.

În drept, dispozițiile art.201 din REGULAMENTUL (CEE) nr. 2913/92 AL CONSILIULUI din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede:

“ 1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau

(b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”.

Totodată, art.169 pct.1 din Regulamentul (CEE) nr.2454/93 din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, stipulează:

“În cazul în care elementele folosite la determinarea valorii în vamă a mărfurilor sunt exprimate în momentul acestei determinări în altă monedă decât cea a statului membru în care se face evaluarea, cursul de schimb de folosit la determinarea acestei valori, exprimat în moneda statului membru respectiv este cursul înregistrat în penultima zi de miercuri a lunii și publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare”.

De asemenea, potrivit art.18 alin.(1) din Regulamentului (CEE) nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar: *“valoarea euro exprimată în monedă națională care trebuie aplicată în scopul determinării încadrării tarifare a mărfurilor și a drepturilor de import se stabilește o dată pe lună.Cursurile de schimb care se folosesc pentru conversie sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene în penultima zi lucrătoare a lunii [...]”.*

În cauză sunt incidente și dispozițiile art.119 alin.1) și art.120 alin.1), alin.7) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.39/2010, aplicabile **începând cu 01.07.2010:**

"ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

"ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Începând cu 01.10.2010, articolul 120, alineatul (7) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.88/2010, stipulează:

"(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Din actele existente la dosarul cauzei, așa cum reiese și din Anexa 5 anexată la adresa nr..X./13.08.2012, fila 256, rezultă că „în urma recalculării prin folosirea cursului de schimb corect și a aplicării procentului corespunzător de 0,05% aferent majorărilor de întârziere pentru luna iulie a anului 2010, s-au constatat următoarele debite:

- .X. lei taxe antidumping
- .X. lei taxe compensatorii;
- .X. lei diferență taxă pe valoarea adăugată;
- .X. lei majorări de întârziere taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- .X. lei penalități de întârziere taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată”.

Având în vedere sumele stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-/20.06.2012 în cuantum de .X. lei și sumele recalculate de organele vamale în urma depunerii contestației de către S.C .X. SA și a formulării argumentelor în susținerea cauzei, rezultă diferențe în sumă de .X. lei nedatorate de societate, din care:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere la taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei taxă pe valoarea adăugată;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Din analiza anexei nr.5 aflată la dosarul cauzei, rezultă că organul fiscal a avut în vedere la recalcularea accesoriilor aplicarea nivelului de dobânzii de întârziere astfel cum au fost modificate prin actele normative mai sus citate, respectiv pentru perioada 01.07.2010 – 30.09.2010 cota de 0,05%, iar pentru perioada 01.10.2010 – 20.06.2012 cota de 0,04%.

În consecință, față de cele reținute mai sus, urmează să fie admisă contestația pentru suma de .X. lei și anularea parțială a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/20.06.2012 și a Procesului verbal de control nr..X./20.06.2012, pentru aceeași sumă.

2. Referitor la suma de .X. lei reprezentând:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere la taxe antidumping și compensatorii

Cauza supusă soluționării este dacă contestatara datorează taxe antidumping și compensatorii pentru importul de biodiesel de la firma canadiană .X. INC. prin intermediul societății .X. în condițiile în care din investigațiile efectuate de OLAF și de autoritățile vamale din Canada s-a constatat că produsul este de origine SUA.

În fapt, din actele existente la dosarul cauzei se reține că în perioada iunie 2009 – octombrie 2010, S.C .X. SA a depus la Biroul vamal .X. un număr de X declarații vamale nr.XXXX/18.10.2010, solicitând regimul vamal de punere în liberă circulație pentru produsul “biodiesel”, declarând la întocmirea formalităților vamale originea nepreferențială Canada. Produsul biodiesel a fost clasificat la codul tarifar 3824.90.91 din nomenclatura combinată (NC). Aceste

loturi de mărfuri au fost transportate din portul Canadian Quebec-City în portul .X..

Produsul biodiesel a fost achiziționat de la firma canadiană .XXToronto prin intermediul societății .X. X ELVEȚIA.

La controlul vamal ulterior, s-a constatat că produsul biodiesel exportat din Canada în UE de către compania .X. X INC. în perioada iunie 2009 – octombrie 2010, este de origine SUA.

La baza acestor constatări se află concluziile investigațiilor efectuate de Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene precum și documentele furnizate de CBSA, Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada în conformitate cu Acordul privind cooperarea și asistența reciprocă în domeniul vamal dintre Comisia Europeană și Canada, publicat în JO L 7/1998, prevederile art.9 din Regulamentul (CE) nr.1073/1999 și art.60 din Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr.7521/2006, potrivit cărora: *“Documentele obținute în baza acordurilor sau convențiilor internaționale trimise de administrațiile vamale ale altor state sau cele obținute în baza recomandării Consiliului de Cooperare Vamală din cadrul Organizației Mondiale a Vămirilor pot constitui mijloace de probă pentru determinarea stării de fapt”*, comunicate Autorității Naționale a Vămirilor prin adresa nr..X./23.05.2012.

Față de această situație, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-/20.06.2012 emisă de Autoritatea Națională a Vămirilor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale, organele de control vamal au stabilit în sarcina contestatarii taxe antidumping și compensatorii în sumă de .X. lei, majorări și penalități de întârziere aferente taxei antidumping și compensatorii în sumă de .X. lei.

În urma recalculării obligațiilor vamale având în vedere argumentele formulate de societate prin contestație privind cursul de schimb valutar și cota de majorări de întârziere aplicată de organele de control vamal la stabilirea obligațiilor de plată, au fost diminuate cuantumul taxei antidumping și compensatorii la suma de .X. lei și majorările și penalitățile de întârziere aferente taxei antidumping și compensatorii la suma de .X. lei.

În drept, art.78 din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, publicat în JO nr.302.1 L din data de 19.10.1992, prevede că:

1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează **regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte**, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, **ținând seama de orice informație nouă de care dispun.**

Astfel, potrivit prevederilor mai sus menționate organele de control vamal au constatat în urma investigațiilor efectuate de Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene și în baza documentelor transmise de autoritatea vamală canadiană că, produsul biodiesel exportat din Canada de către firma .X. COMPANY INC. în perioada martie 2009 – august 2010, este de origine SUA.

Referitor la taxa compensatorie, art.1 din Regulamentul (CE) nr.598/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe compensatorii definitive, stipulează:

*“(1) Se instituie o taxă compensatorie definitivă asupra importurilor de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținută prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine non-fosilă, cunoscuți în general sub denumirea de "biomotorină", sub formă pură sau în amestec cu un conținut în greutate mai mare de 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținută prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine non-fosilă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex15162098 (cod TARIC 1516209820), ex15180091 (cod TARIC 1518009120), ex15180099 (cod TARIC 1518009920), ex27101941 (cod TARIC 2710194120), **38249091**, ex38249097 (cod TARIC 3824909787) și originare din Statele Unite ale Americii.*

(2) Nivelul taxei compensatorii definitive aplicabil produselor descrise la alineatul (1) și fabricate de societățile menționate în continuare este după cum urmează:

Societatea | Nivelul taxei compensatorii (EUR/tonă), net | Codul adițional TARIC |

X | .X. | A933 |

X | X | A934 |

X | X | A935 |

X | X | A936 |

X | .X. | A937 |

X | .X. | A938 |

X | .X. | A939 |

X | X | a se vedea anexa |

Toate celelalte societăți | .X. | A999 |

Taxa compensatorie referitoare la amestecuri este aplicabilă proporției din amestecul (în funcție de greutate) din conținutul total de esteri monoalchilici de acid gras și motorină parafinică obținută prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine non-fosilă (conținut de biomotorină).

Art.2 din Regulamentul (CE) nr.598/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe compensatorii definitive, prevede:

“Sumele constituite cu titlu de taxe compensatorii provizorii în temeiul Regulamentului (CE) nr. 194/2009 al Comisiei asupra importurilor de biomotorină care se încadrează la codurile NC ex15162098 (cod TARIC 1516209820), ex15180091 (cod TARIC 1518009120), ex15180099 (cod TARIC 1518009920), ex27101941 (cod TARIC 2710194120), 38249091, ex38249097 (cod TARIC 3824909787) și sunt originare din Statele Unite ale Americii se percep în mod definitiv [...]”.

Referitor la taxa antidumping, art.1 din Regulamentul (CE) nr. 599/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii, precizează:

“Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținută prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine non-fosilă, cunoscuți în general sub denumirea de "biomotorină", sub formă pură sau în amestec cu un conținut în greutate mai mare de 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținută prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine non-fosilă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex15162098 (cod TARIC 1516209820), ex15180091 (cod TARIC 1518009120), ex15180099 (cod TARIC 1518009920), ex27101941 (cod TARIC 2710194120), **38249091**, ex38249097 (cod TARIC 3824909787) și originare din SUA.

(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabil produselor descrise la alineatul (1) și fabricate de societățile menționate în continuare este după cum urmează:

Societatea | Nivelul taxei antidumping EUR/tonă net | Codul adițional TARIC |

X | X | A933 |

X | X | A934 |

X | X | A935 |

X | X | A936 |

X | .X. | A937 |

X | X | A939 |

X | X | a se vedea anexa |

Toate celelalte societăți | .X. | A999 |

Taxa antidumping referitoare la amestecuri este aplicabilă proporției din amestecul (în funcție de greutate), din conținutul total de esteri monoalchilici de acid gras și motorină parafinică obținută prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine non-fosilă (conținut de biomotorină)".

În conformitate cu art. 2 din Regulamentul (CE) nr. 599/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii: "sumele constituite cu titlu de taxe antidumping provizorii în temeiul Regulamentului (CE) nr. 193/2009 care se încadrează la codurile NC ex15162098 (cod TARIC 1516209820), ex15180091 (cod TARIC 1518009120), ex15180099 (cod TARIC 1518009920), ex27101941 (cod TARIC 2710194120), 38249091, ex38249097 (cod TARIC 3824909787) și sunt originare din SUA se percep în mod definitiv".

Totodată, referitor la pct. 8. MĂSURI ANTIDUMPING DEFINITIVE din Regulamentul (CE) nr. 599/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii, se precizează:

[...]

8.2. Forma și nivelul taxelor

(188) Cu toate acestea, în procedura AS desfășurată în paralel se instituie, de asemenea, taxe compensatorii asupra importurilor de biomotorină originară din SUA. Subvențiile constatate în cadrul aceste proceduri desfășurate în paralel nu sunt subvenții la export și, prin urmare, nu se consideră că au afectat prețul de export și marja corespunzătoare de dumping. **Prin urmare, având în vedere faptul că importurile generale examinate sunt comune ambelor proceduri, taxele antidumping pot fi instituite împreună cu taxele compensatorii, în măsura în care ambele taxe luate împreună nu depășesc marja de eliminare a prejudiciului (regula celei mai reduse taxe).**

[...]

(195) Nivelurile taxei antidumping pentru fiecare societate, menționate în prezentul regulament, au fost stabilite pe baza constatărilor prezentei anchete. Prin urmare, acestea reflectă situația constatată în cazul societăților în cauză, în decursul anchetei. Aceste niveluri ale taxelor (spre deosebire de taxa națională aplicabilă "tuturor celorlalte societăți") se aplică, prin urmare, în mod exclusiv, importurilor de produse originare din țara în cauză, fabricate de societățile respective, și, prin urmare, de entitățile juridice specifice menționate. **Produsele importate fabricate de orice altă societate ale cărei denumire și adresă nu sunt menționate în mod expres în dispozitivul prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate la societățile menționate în mod expres, nu pot beneficia de aceste niveluri și se supun nivelului taxei aplicabil "tuturor celorlalte societăți".**

(196) Orice cerere de aplicare a unui nivel individual al taxei antidumping pe societate (de exemplu, în urma unei schimbări a denumirii entității sau a creării unor noi entități de producție sau de vânzare) ar trebui să fie adresată imediat Comisiei [10] și să conțină toate informațiile relevante privind, în special, orice modificare a activităților societății referitoare atât la producție, cât și la vânzările

interne și la export care rezultă, de exemplu, în urma acestei schimbări a denumirii sau a modificării respective a entităților de producție și de vânzare. După caz, regulamentul va fi modificat în consecință prin actualizarea listei societăților care beneficiază de niveluri individuale ale taxei”.

În baza dispozițiilor legale susmenționate, se reține că prin Regulamentele (CE) nr.193 și nr.194/2009, Comisia Europeană a instituit începând cu 11 martie 2009, taxe antidumping și compensatorii provizorii, pentru importul de produse cu cod tarifar 3824 90 91 - CN, având originea SUA, iar ulterior prin Regulamentele (CE) nr.599 și nr.598 din 2009, începând cu 11 iulie 2009, au fost impuse taxe definitive antidumping și compensatorii pentru importul acestor produse de origine SUA.

Conform acestor regulamente, pentru importul de biodiesel, cod tarifar 3824 90 91 - CN, în țările membre UE, având originea SUA, se percep taxe antidumping de .X. euro/1000 kg și compensatorii de .X. EURo/1000 kg.

Baza legală a reglementărilor originii nepreferențiale este art.24 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, unde se stipulează:

“Mărfurile în producerea cărora intervin două sau mai multe țări sunt considerate originare din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important”.

Potrivit acestor dispoziții legale bunurile sunt considerate a fi originare în țara în care acestea au suferit ultima procesare și are ca rezultat un produs nou.

Totodată, art.20 și art.21 din Regulamentul (CE) nr.515/1997 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol, prevede:

“Articolul 20

(1) În îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament, Comisia poate, în condițiile prevăzute la articolul 19, să desfășoare misiuni de cooperare

administrativă și anchete administrative la nivel comunitar în țările terțe, în strânsă coordonare și colaborare cu autoritățile competente din statele membre.

(2) Misiunile comunitare desfășurate în țările terțe menționate la alineatul (1) au loc în următoarele condiții:

(a) pot fi întreprinse la inițiativa Comisiei, pe baza informațiilor furnizate de Parlamentul European sau la cererea unuia sau a mai multor state membre, după caz;

(b) la misiuni pot participa funcționari a Comisiei desemnați în acest scop, precum și funcționari desemnați în acest scop de către statul membru sau statele membre în cauză;

(c) cu acordul Comisiei și al statelor membre în cauză și în interesul Comunității, pot fi, de asemenea, efectuate de către funcționari ai unui stat membru, în special în baza unui acord de asistență bilateral cu o țară terță, în acest caz, Comisia este informată cu privire la rezultatele misiunii;

(d) cheltuielile aferente misiunii sunt suportate de către Comisie.

(3) Comisia informează statele membre și Parlamentul European cu privire la rezultatele misiunilor desfășurate în temeiul prezentului articol.

Articolul 21

(1) Constatările efectuate și informațiile obținute în cadrul misiunilor comunitare menționate la articolul 20 din prezentul regulament, în special documentele transmise de către autoritățile competente din țările terțe în cauză, sunt tratate în conformitate cu articolul 45 din prezentul regulament.

[...]

(3) Comisia eliberează autorităților competente din statele membre, la solicitarea acestora, documentele originale sau copiile certificate pentru conformitate ale acestora, spre a le servi în scopurile prevăzute la art.12”.

Prin urmare, concluziile investigațiilor efectuate de Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene, precum și documentele transmise de administrațiile vamale, Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada, (CBSA), constituie material probator de către instituțiile competente ale statelor membre în conformitate cu prevederile art.9 din Regulamentul (CE) nr.1073/1999, unde se precizează:

[...]

3) *Rapoartele redactate în urma investigațiilor externe și orice informații conexe utile sunt transmise autorităților competente ale statelor membre în cauză în conformitate cu reglementările legate de investigațiile externe*”, precum și a art.60 din Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, care stipulează:

“Documentele obținute în baza acordurilor sau convențiilor internaționale trimise de administrațiile vamale ale altor state sau cele obținute în baza recomandării Consiliului de Cooperare Vamală din cadrul Organizației Mondiale a Vămilelor pot constitui mijloace de probă pentru determinarea stării de fapt”.

Potrivit art.199 din Regulamentului (CEE) nr.2454/1993 al Comisiei de aplicare a Codului vamal Comunitar: “Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau reprezentatului acestuia, îl obligă pe acesta ca, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, să răspundă de:

- corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;
- autenticitatea documentelor anexate și de
- respectarea tuturor obligațiilor ce decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul vamal avut în vedere”.

În conformitate cu art.4, alin.(18) din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

“În sensul prezentului cod, se aplică următoarele definiții:

[...]

(18) „*Declarant*” reprezintă persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală “.

Conform art.201 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

“1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

- (a) *punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau*
- (b) *plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.*

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

3. Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal“.

Potrivit dispozițiilor art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare:

(1) *Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.*

(2) *În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.*

(3) ***Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.***

(4) *Autoritatea vamală stabilește modelul documentului necesar pentru regularizarea situației, precum și instrucțiunile de completare a acestuia.*

(5) *În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.*

(6) ***În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Diferențele în***

plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.

(7) Când încălcarea reglementărilor vamale constituie, după caz, contravenție sau infracțiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancțiunile contravenționale sau să sesizeze organele de urmărire penală.

(8) Declarația vamală acceptată și înregistrată, precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță.

Având în vedere că potrivit dispozițiilor art.223 alin.(2) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, *“Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”*, obligațiile de plată curg de la data înregistrării declarațiilor vamale în cauză.

În consecință, în mod legal, organele de control vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor au stabilit în sarcina S.C .X. SA .X. obligații de plată suplimentare în sumă de .X. lei reprezentând: taxe antidumping în sumă de X lei și taxe compensatorii în sumă de X lei.

Referitor la susținerile contestatareii că *“la momentul emiterii deciziei de regularizare organele vamale nu dețineau nicio probă legală care să răstoarne situația de fapt dovedită de societate la momentul depunerii declarațiilor vamale, respectiv , țara de origine a biodiesel este Canada ”*, nu au relevanță și nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei având în vedere investigațiile efectuate de Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene și Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada, (CBSA) în conformitate cu Acordul privind cooperarea și asistența reciprocă în domeniul vamal dintre Comisia Europeană și Canada, cu privire la originea reală a unor cantități de biodiesel exportat din Canada în țările membre UE, de către firma .X. Company Inc., în perioada martie 2009 – august 2010, suspectate a fi în realitate de origine SUA.

Rezultatele anchetei au fost comunicate de către Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada, în cadrul misiunii pe care Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene a efectuat-o în Canada, și sunt cuprinse în documentul final încheiat de părți “Agreed Minutes”, aflată la dosarul cauzei fila 24, unde se menționează fără echivoc originea SUA a biodiesel exportat din Canada în UE, de către compania .X..

Din actele existente la dosarul cauzei mai rezultă că Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada pentru a obține datele puse la dispoziție a investigat companiile implicate în importul din SUA și exportul în UE (de comerț, transport

și de depozitare) de biodiesel și au stabilit pe baza documentelor de la aceste surse precum și din propriile evidențe, originea SUA a acestor produse.

S-a constatat faptul că biodiesel a fost importat din SUA și depozitat în rezervoare (tancurile) companiei IMTT - Quebec Inc., amplasate în portul Quebec, unde au ajuns cu diferite mijloace de transport, dar în cea mai mare parte prin trenuri –cisterne.

Pentru fiecare transport de biodiesel din SUA care a fost importat în Canada de către .X., s-a întocmit declarația vamală de import unde s-a declarat că produsul este de origine SUA, a fost făcută conexiunea dintre fiecare declarație vamală de import și rezervorul corespunzător de depozitare administrat de IMTT.

Compania .X. a închiriat pe perioada menționată, șase rezervoare de la IMTT nr.1,2,5,7,8, și 27. Din evidențele IMTT a fost făcută legătura pentru majoritatea navelor, între biodiesel importat și rezervorul în care a fost depozitat, precum și între rezervorul de stocare și nava pe care acesta a fost ulterior încărcată pentru export, (reexport) în UE –România. După analize detaliate privind legătura dintre documentele disponibile (declarații vamale, documente de transport pe calea ferată, de depozitare IMTT, **s-a stabilit că toate loturile de biodiesel exportate de .X. în România sunt de origine SUA**, cu excepția lotului de marfă transportat de nava Marida Mulberry în iulie 2010.

Prin urmare, susținerea contestatareii este nefondată, deoarece autoritatea vamală din Canada a transmis atât rezultatul propriilor investigații cât și documente certificate care dovedesc faptul că marfa a fost importată inițial din SUA, având originea declarată SUA pe declarațiile vamale de export către Canada și reexportată din Canada către România.

Astfel, se reține că în momentul importului s-a declarat de către importatori (aceeași care sunt și exportatorii mărfii în România) că marfa are origine SUA, așa cum se poate vedea din anexa IV.4 care prezintă situația importurilor de biodiesel din SUA de către firmele care apoi l-au reexportat în România.

În momentul reexportării au solicitat un certificat de origine nepreferențială unei Camere de Comerț din Canada care pe baza declarațiilor pe proprie răspundere (care conținea informații eronate, așa cum s-a arătat mai sus) l-a eliberat.

De fapt, pentru fiecare certificat de origine nepreferențială canadiană pentru biodiesel, aflate în posesia OLAF, solicitanții au declarat că biodiesel a avut originea în Canada, declarații care în sine au fost informații false.

Acest aspect este confirmat și de autoritățile vamale din Canada în “Agreed Documents” încheiat în conformitate cu art.10 din Regulamentul CE nr.1073/1999 unde declară originea reală SUA, a produsului biodiesel pe baza documentelor pe care le-a furnizat echipei de investigatori a OLAF.

În acest mod s-a realizat un mecanism de fraudare prin eludarea taxelor antidumping și compensatorii stabilite la importul în UE a produsului biodiesel având originea SUA.

Astfel, la data efectuării formalităților vamale de către **S.C .X. SA .X.**, când a fost întocmite declarațiile vamale nr..X./24.06.2009, nr..X./24.07.2009, nr..X./28.09.2009, nr..X./22.10.2009, nr..X./29.12.2009 nr..X./26.02.2010, nr..X./18.03.2010, nr.10ROCT.X./14.10.2010, nr.10ROCT.X./18.10.2010, de punere în liberă circulație a produsului biodiesel, autoritatea vamală nu deținea date din care să rezulte suspiciuni privind originea mărfii, bazându-se pe corecta declarare din partea contribuabilului.

În consecință, documentele transmise de autoritatea vamală canadiană (CBSA), anexate la procesul verbal încheiat, pot fi invocate ca material probator de către instituțiile competente ale statelor membre în conformitate cu prevederile art.9 din Regulamentul (CE) nr.1073/1999, precum și a art.60 din Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7521/2006, citate mai sus.

În temeiul art.9 din Regulamentul (CE) nr.1073/1999, OLAF era obligat să întocmească un raport relevant privind încheierea unei investigații. Datorită faptului că în cadrul acestei anchete, OLAF investighează toate importurile de biodiesel din Canada în toate statele membre UE, ceea ce implică o activitate de documentare – investigare complexă și cooperarea cu alte autorități vamale naționale, raportul final de misiune nu a putut fi finalizat înainte de demararea acțiunii de control ulterior de către autoritatea vamală română în vederea recuperării prejudiciului. În aceste condiții, OLAF a transmis adresa nr..X./23.05.2012, înregistrată la Autoritatea Națională a Vămilelor sub nr..X./29.05.2012, pentru a se începe controlul ulterior, ținând cont și de perioada scurtă de timp rămasă până la prescrierea recuperării prejudiciului.

Precizăm faptul că absența raportului final de misiune al OLAF, la data demarării controlului ulterior nu împiedică autoritatea vamală să înceapă procedura de recuperare a diferențelor de drepturi de import și a accesoriilor aferente, dimpotrivă aceasta are obligația legală de a înscrie suma ce urmează a fi recuperată de îndată ce aceasta devine conștientă de situație și este în poziția de a calcula suma datorată legal și de a stabili debitorul.

Mai mult, se reține că, între timp OLAF a transmis Raportul final de misiune nr..X./16.07.2012, înregistrat la Autoritatea Națională a Vămirilor sub nr..X./22.08.2012, pe care l-a întocmit cu ocazie misiunii din Canada pentru stabilirea originii produsului biodiesel importat de **S.C .X. SA .X.** din această țară în țările membre UE, aflat la dosarul cauzei.

În consecință, Autoritatea Națională a Vămirilor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale se află în posesia probelor necesare, care au indicat clar faptul că biodiesel importat de , a avut originea SUA și nu Canada așa cum a fost declarat la import, fiind supus taxelor antidumping și compensatorii.

Totodată, menționăm la misiunea de documentare- investigații desfășurate de către OLAF în Canada, în aprilie 2012, a participat în mod direct și reprezentantul Autorității Naționale a Vămirilor - Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale, domnul X.

De asemenea, precizăm că adresa OLAF nr..X./23.05.2012, la care face referire contestatoarea, anexă la procesul verbal de control și celelalte documente furnizate de CBSA, care dovedesc originea SUA a produsului biodiesel importat, din Canada, de **S.C .X. SA .X.**, pe baza cărora a fost efectuat controlul ulterior, sunt anexe la Raportul final de misiune nr..X./16.07.2012, întocmit de OLAF, ceea ce demonstrează că activitatea de control ulterior a fost desfășurată pe baza unor date și documente concludente și definitive.

Conform art.199 din Regulamentul (CEE) nr.2454/1993 al Comisiei de aplicare a Codului vamal Comunitar, citat mai sus, **S.C .X. SA .X.**, în calitate de declarant reprezintă persoana care a intrat în relații juridice cu autoritatea vamală și poartă răspunderea privind corectitudinea și autenticitatea documentelor pe care le-a prezentat acesteia în vederea punerii în liberă circulație a produsului biodiesel în România.

În speță se rețin și Regulamentele (CE) nr.720/2010 și nr.721/2010 din 11 august 2010, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din data de 12.08.2010, prin care Comisia Europeană a decis deschiderea unor anchete referitoare la o eventuală eludare a măsurilor antidumping și compensatorii impuse prin Regulamentul (CE) nr.598/2009, respectiv Regulamentul (CE) nr.599/2009 ale Consiliului asupra importurilor de biomotorină originară din SUA prin importuri de biomotorină expediate din Canada și Singapore, declarate sau nu originare din Canada și Singapore.

Prin Regulamentele (CE) nr.720/2010 și nr.721/2010, la lit F, se menționează:

“importurile de produs vizat de anchetă ar trebui să facă obiectul înregistrării, pentru a se asigura, în cazul în care ancheta ar stabili existența unei eludări, perceperea de taxe antidumping (compensatorii) de o valoare corespunzătoare, cu efect retroactiv de la data înregistrării unor astfel de importuri expediate din Canada”.

Mai mult, art.148 din Constituția României, stipulează:

”Integrarea în Uniunea Europeană

(1) Aderarea României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene, în scopul transferării unor atribuții către instituțiile comunitare, precum și al exercitării în comun cu celelalte state membre a competențelor prevăzute în aceste tratate, se face prin lege adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, cu o majoritate de două treimi din numărul deputaților și senatorilor.

(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

(3) Prevederile alineatelor (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, și pentru aderarea la actele de revizuire a tratatelor constitutive ale Uniunii Europene.

(4) Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2).

(5) Guvernul transmite celor două Camere ale Parlamentului proiectele actelor cu caracter obligatoriu înainte ca acestea să fie supuse aprobării instituțiilor Uniunii Europene”.

Referitor la motivația contestatarii că a dovedit faptul că *“țara de origine a biodiesel importat este Canada în baza unor certificate de origine nepreferențiale perfect valabile și producătoare de efecte juridice”*, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât un certificat de origine nepreferențială nu poate fi întotdeauna acceptat ca dovadă că aceste mărfuri îndeplinesc cerințele UE de origine. Certificatele de origine canadiană au fost emise de către Camera de Comerț Canadiană doar pe baza declarațiilor exportatorilor.

Se reține că respectiva Cameră de Comerț Canadiană a transmis autorității vamale din Canada, respectiv Agenției Serviciilor de Frontieră din Canada, în 12

mai 2010, o comunicare, anexată adresei OLAF nr..X./12.07.2012, înregistrată la Autoritatea Națională a Vămirilor sub nr..X./20.07.2012, aflate la dosarul cauzei, în care precizează că nu au capacitatea de a verifica realitatea privind certificatele de origine pe care le emit și descriu procedura generală de eliberare a certificatelor de origine nepreferențială trasmițând și speciamele de formulare folosite.

Mai mult, se reține că sus numita Camera de Comerț nu este un organism guvernamental și prin urmare nu poate fi considerată a avea același statut ca și autoritățile naționale competente ale unei țări terțe.

În conformitate cu art.220 alin.2 din Codul Vamal Comunitar, recuperarea post-vămuire a drepturilor de import, în acest caz, poate fi inițiată de către Comisie atunci când sunt îndeplinite trei condiții:

- Valoarea taxei nu a fost înscrisă în evidența contabilă ca urmare a unei erori din partea autorităților vamale însele;
- Această eroare nu ar fi putut fi detectată de către persoana responsabilă pentru plată care acționează cu bună credință;
- Persoana obligată la plată trebuie să fi respectat toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare în ceea ce privește declarația vamală.

Prin urmare, materialul probator l-a constituit atât rezultatul verificărilor efectuate de către Autoritatea Vamală din Canada, unde se precizează clar că biodieselul exportat către România are originea SUA, precum și toate documentele pe care această autoritate le-a pus la dispoziția OLAF și autorității vamale din România.

Referitor la motivația contestatarii privind impunerea vădit nelegală a societății, deopotrivă, atât la plata taxei antidumping, cât și la plata taxei compensatorii pentru același produs importat, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere următoarele considerente:

La data efectuării operațiunilor de import de către societate erau în vigoare Regulamentele (CE) nr.193 și nr.194/2009, prin care Comisia Europeană a instituit începând cu 11 martie 2009, taxe antidumping și compensatorii provizorii, pentru importul produsului biodiesel (NC 3824 90 91) având originea SUA, iar ulterior prin Regulamentele (CE) nr.598 și nr.599 din 2009, începând cu 11 iulie 2009 au fost impuse taxe definitive antidumping și compensatorii pentru importul biodiesel având originea SUA.

Conform regulamentelor comunitare nr.598 și nr.599 din 2009, în vigoare la data declarațiilor vamale, la importul de biodiesel (NC 3824 90 91), având originea SUA, în țările membre UE (inclusiv România), trebuiau percepute cu titlu definitiv taxe antidumping de .X. euro/1000 kg și compensatorii de .X. EURo/1000 kg.

Astfel, la art.4 din Regulamentul CE nr.599/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din SUA, se menționează:

“Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre”.

La art.3 din Regulamentul CE nr.598/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din SUA, se menționează:

“Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre”.

Totodată,, în cazul în care se consultă aplicația TARIC, sistemul informatic aplică în mod concomitent atât taxă antidumping cât și taxă compensatorie, încadrarea tarifară având același cod adițional TARIC (A999) pentru produsul biodiesel origine SUA.

În consecință, invocarea art.14 alin.1 din Regulamentul (CE) nr.1225/2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene și art.24 alin.1 din Regulamentul (CE) nr.597/2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, nu au relevanță, nefiind aplicabile în speță, deoarece se referă la țările care nu sunt membre ale Comunității Europene.

Referitor la modalitatea greșită de calcul a cuantumului taxei antidumping și a taxei compensatorii impuse la plata societății, nu are relevanță întrucât așa cum este prevăzut la art.1 din Regulamentul 599/2009 și Regulamentul 598/2009, la alineatul 2 sunt menționate atât societățile producătoare pentru care se aplică taxe diferențiale precum și nivelul taxei care se aplică pentru fiecare societate în parte.

Cele 7 coduri adiționale pentru care se percep taxe mai mici și diferențiate sunt ale unor societăți care au putut demonstra în fața Comisiei Europene în timpul anchetei de impunere că pot beneficia de niveluri mai reduse de taxare.

Pentru toate celelalte (codul adițional A999) taxele sunt fixe și sunt cele utilizate în actul de control.

Pentru a beneficia de o taxă mai mică era obligația importatorului să pună la dispoziția organelor vamale în momentul punerii în liberă circulație sau al controlului ulterior, dovezi că produsul în cauză provine de la unul din producătorii care beneficiază de aceste taxe reduse.

Referitor la invocarea art.7 alin.(1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în sensul că organul fiscal avea obligația să înștiințeze contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei având în vedere că societatea a beneficiat la data importurilor de prezumția de bună credință, aceasta beneficiind la data depunerii declarațiilor vamale de import de originea nepreferențială a dovezilor de origine.

Ulterior efectuării operațiunilor de vămuire și după acordarea liberului de vamă, în baza art.26 din Regulamentul CE nr.2913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar:

(2) Fără a aduce atingere prezentării documentului respectiv, autoritățile vamale pot solicita, în cazul unor îndoieli serioase, orice dovadă suplimentară pentru a se asigura că indicația privind originea este în conformitate cu legislația comunitară în materie”.

Totodată, potrivit art.78 pct.3 din Regulamentul CE nr.2913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar: ***“Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun”.***

Totodată, se reține că, urmărind succesiunea în care s-au desfășurat evenimentele, declarantul a mizat pe faptul că va fi acoperit de acel document de origine eliberat de o asociație canadiană, deși răspunderea sa era antrenată prin însăși omisiunea înregistrării datelor exacte ale importului .

Astfel, având în vedere cele de mai sus, se reține că o conduită juridică ilicită nu poate constitui un temei justificativ pentru validarea consecințelor derivate din pasivitatea culpabilă a contestatoarei.

De asemenea, se reține că potrivit art.12 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Buna - credință,

Relațiile dintre contribuabili și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe bună-credință, în scopul realizării cerințelor legii “, coroborat cu art.14 alin.(1) din Legea nr.287/2009 privind Codul civil,

(1) Orice persoană fizică sau persoană juridică trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile civile cu bună-credință, în acord cu ordinea publică și bunele moravuri”, coroborat cu art.1170 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, unde se precizează:

Părțile trebuie să acționeze cu bună-credință atât la negocierea și încheierea contractului, cât și pe tot timpul executării sale. Ele nu pot înlătura sau limita această obligație”, îndatoriile contestatorului trebuiau aduse la îndeplinire cu sinceritate și bună-credință.

Se reține că societatea contestatoare știa sau ar fi trebuit să știe de existența unor anchete legate de importurile de biodiesel din Canada, astfel încât contestatoarea era în măsură să aprecieze că importul care face obiectul prezentului litigiu putea intra sub zona sancționatoare și compensatorie.

Se reține că această conduită juridică era impusă dincolo de principiul bunei credințe mai înainte invocat și de faptul că în interiorul acestor Regulamente se precizează că a fost luată măsura deschiderii unor anchete referitoare la o eventuală eludare a măsurilor antidumping și compensatorii privind importul de biodiesel expediate din Canada, declarate sau nu origine din Canada.

Astfel, măsura anterior invocată avea un caracter preventiv vizând în egală măsură securitatea regimului vamal național dar și protecția importatorilor.

Se reține că dacă societatea contestatoare ar fi respectat obligația de a face o înregistrare corectă, a tuturor datelor importului, organul vamal ar fi fost în măsură să aplice cu drept temei perceperea taxelor compensatorii și antidumping, nefiind decăzut din acest drept.

Se reține că, evaluând succesiunea în care s-au desfășurat evenimentele, contestatoarea a avut o abordare contrară principiului bunei credințe anterior invocat și a mizat pe faptul că anchetele deschise erau în curs, nefiind încă

finalizate deși răspunderea sa era antrenată prin însăși omisiunea înregistrării datelor exacte ale importului.

Așa cum s-a arătat mai sus, o conduită juridică ilicită nu poate constitui un temei justificativ precum validarea consecințelor derivate din pasivitatea sa culpabilă.

Prin urmare, având în vedere actele existente la dosarul cauzei, se reține că motivațiile contestatoarei sunt neîntemeiate, în conformitate cu dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia “contestația poate fi respinsă ca: a) *neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei reprezentând taxe antidumping și compensatorii.

Referitor la majorările și penalitățile întârziere în sumă de .X. lei aferente taxelor de antidumping și compensatorii, se reține ca acestea reprezintă măsuri accesorii în raport cu debitul, iar conform principiului de drept *accessorium sequitur principare*, măsurile accesorii urmează principalul.

În consecință, deoarece în sarcina contestatarii a fost reținut ca datorat debitul în sumă de .X. lei, contestatara datorează bugetului general consolidat al statului și accesoriile aferente în sumă de .X. lei, contestația urmând a fi respinsă ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

3. Referitor la suma de X lei reprezentând:

- X lei taxă pe valoarea adăugată;
- X lei majorări și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează suma de X lei cu titlu de taxă pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/20.06.2012 în condițiile în care societatea deținea în perioada iunie 2009 – octombrie 2010 certificat de amânare la plată pentru

operațiunile de import cu punere în liberă circulație de bunuri pe teritoriul României.

În fapt, din actele existente la dosarul cauzei se reține că prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/20.06.2012 a fost stabilită pentru perioada iunie 2009 – octombrie 2010 în sarcina contestatarii taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei aferentă declarațiilor vamale nr..X./24.06.2009, nr..X./24.07.2009, nr..X./28.09.2009, nr..X./22.10.2009, nr..X./29.12.2009 nr..X./26.02.2010, nr..X./18.03.2010, nr.10ROCT.X./14.10.2010, nr.10ROCT.X./18.10.2010, pentru produsul “biodiesel” importat de la firma canadiană .X. .X. INC., oronto prin intermediul societății .X. ELVEȚIA.

La controlul vamal ulterior, s-a constatat că produsul biodiesel exportat din Canada în UE de către compania .X. COMPANY .X. INC. în perioada martie 2009 – august 2010, este de origine SUA.

Prin contestație, societatea contestatoare susține că “*deținea certificatul de amânare de la plata în vamă a TVA nr..X. /24.12.2008, valabil pentru operațiunile de import cu punere în liberă circulație de bunuri pe teritoriul României pentru perioada 01.01.2009 -31.12.2009 și certificatul de amânare de la plata în vamă a TVA nr..X. /23.12.2009 valabil pentru operațiunile de import cu punere în liberă circulație de bunuri pe teritoriul României pentru perioada 01.01.2010 -31.12.2010 în conformitate cu dispozițiile art.157 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.81 alin.(3) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.*

De asemenea, în perioada controlului, .X. deținea certificatul de amânare de la plata în vamă a TVA nr..X. /30.12.2011 valabil pentru operațiunile de import cu punere în liberă circulație de bunuri pe teritoriul României pentru perioada 01.01.2012 – 31.12.2012”.

În urma recalculării obligațiilor vamale având în vedere argumentele susținute de societate prin contestație privind cursul de schimb valutar a fost diminuat de către organele vamale cuantumul taxei pe valoarea adăugată de la suma inițială de .X. lei la suma de .X. lei .

În drept, art. 157 alin 4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“Prin exceptare de la prevederile alin. (3), până la data de 31 decembrie 2012 inclusiv, nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#), care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. De la data de 1 ianuarie 2013, prin exceptare de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#).”

De asemenea, pct. 81 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“(1) În scopul aplicării prevederilor [art. 157](#) alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#), care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

[...]

(3) În cursul perioadei fiscale, importatorii înregistrați în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declarației vamale de import sau, după caz, a documentului pentru regularizarea situației emis de autoritatea vamală. Contabil, taxa aferentă importului se înregistrează concomitent atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile prevăzute la [art. 145](#), [146](#), [147](#) și [147¹](#) din Codul fiscal.”

În acest sens, la art. 6 alin (3) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.500/2007 pentru aprobarea Normelor privind procedura de acordare a certificatului de amânare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată și de eliberare a garanției pentru importurile de bunuri, cu modificările ulterioare, precizează :

“(3) Amânarea de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată se acordă pentru valoarea taxei calculată la baza de impozitare stabilită conform prevederilor [art. 139](#) din Codul fiscal.”

Astfel, potrivit prevederilor legale mai sus menționate, rezultă că deținătorii de certificate emise în baza acestor dispoziții beneficiază de amânare la plata a taxei pe valoarea adăugată în vamă.

Prin urmare, întrucât atât faptul generator cât și exigibilitatea TVA în vamă au intervenit la data efectuării importurilor, iar la acel moment importatorul deținea certificatul de amânare a plății TVA în vama nr..X. /24.12.2008, valabil pentru operațiunile de import cu punere în liberă circulație de bunuri pe teritoriul României pentru perioada 01.01.2009 -31.12.2009 și certificatul de amânare de la plata în vamă a TVA nr..X. /23.12.2009 valabil pentru operațiunile de import cu punere în liberă circulație de bunuri pe teritoriul României pentru perioada 01.01.2010 -31.12.2010, taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor de import efectuate în perioada de valabilitate a certificatului se evidențiază de către persoana impozabilă în decontul de TVA ca taxă colectată și taxă deductibilă, în limitele și condițiile prevăzute la art. 145-147 din Codul fiscal.

Întrucât prin Decizia pentru regularizarea situației nr..X.-1/20.06.2012 a fost stabilită taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei, taxa pe valoarea adăugată calculată în sarcina societății intră sub incidența prevederilor art.157 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Din actele existente la dosarul cauzei, mai reiese că pentru perioada 01.01.2012 – 31.12.2012 societatea deține certificatul nr..X. /30.12.2011 de amânare de la plată a taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunile de import cu punere în liberă circulație de bunuri pe teritoriul României.

Având în vedere faptul că din actele existente la dosar nu rezultă faptul că societatea ar fi evidențiat taxa pe valoarea adăugată aferentă importului, respectiv declarațiilor vamale nr..X./24.06.2009, nr..X./24.07.2009, nr..X./28.09.2009, nr..X./22.10.2009, nr..X./29.12.2009 nr..X./26.02.2010, nr..X./18.03.2010, nr.10ROCT.X./14.10.2010, nr.10ROCT.X./18.10.2010, în decontul de TVA, atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă, se va face aplicațiunea art.216 alin.(3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se incheie un nou act administrativ care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”, coroborat cu pct.11.6 din

Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În consecință, se va desființa parțial Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/20.06.2012 și procesul verbal de control nr..X./20.06.2012 emise de Autoritatea Națională a Vămilelor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale pentru suma de .X. lei reprezentând:

- .X. lei taxă pe valoarea adăugată;

- .X. lei majorări și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actele administrative desființate parțial, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în speță.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1), alin.(2), alin.(3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a), pct.11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Admiterea contestației formulată de **S.C .X. SA** din .X., județul .X., cu consecință anulării parțiale a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/20.06.2012 emisă de Autoritatea Națională a Vămilelor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale, pentru suma de .X. lei reprezentând:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere la taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei taxă pe valoarea adăugată;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C .X. SA** din .X., județul .X., împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/20.06.2012 și a Procesului verbal de control nr..X./20.06.2012 emise de Autoritatea Națională a Vămilelor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale, pentru suma de de .X. lei reprezentând:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere la taxe antidumping și compensatorii .

3. Desființarea parțială a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/20.06.2012 și a procesul verbal de control nr..X./20.06.2012 emise de Autoritatea Națională a Vămilelor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale pentru suma de .X. lei reprezentând:

- .X. lei taxă pe valoarea adăugată;
- .X. lei majorări și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actele administrative desființate parțial, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în speță.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL ,

X